Ч. 61. Субота 30 (17) марта 1907 Рік XVII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старороствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Вісти з Росиї. — Розрухи в Румунії. — Справа марокканьска.

На вчерашнім засіданю Думи члени ріжних сторонництв зробили внесенє о відложенє нарад над справою безробітних. Голосованє дало несподіваний вислід. Поляки, социялісти і більша часть кадетів голосували за безпроволочним розпочатєм нарад, між тим як правиця і прочі кадети, а між ними визначні їх провідники: кн. Долгоруков, Тесленко і Маклаков голосували за відложенєм тух нарад. На основі висліду голосованя приступлено сейчас до нарад. Социялісти виголошували довгі промови, обговорюючи звістні відносини. В палаті дискусия робила мале заціавленє. В сали було дуже мало послів. Социяліст Джапарідзе виголосив бесіду, в котрій закинув правительству, що оно завинило всім нещастям, які терпить край. Президент Головин візвав єго до порядку. Пос. Родічев підніс, що саме довідав ся о убитю бувшого посла дра Йолоса і візвав Думу, аби почтила єго память повстанєм. Ціла палата і міністри встали, прилучуючи ся до внесеня Родічева. Відтак виголосив довшу промову міністер торговлі про безробітних робітників, підносячи, що правительство готово помагати робітникам, котрі упали жертвою економічної кризи, але не можна від него вимагати, аби помагало тим, котрі бавлять ся політичними страйками і деморалізують цілу робітничу верству. Остаточно ухвалено внесенє кадетів о вибір комісиї для розслідженя справи робітників, котрі упали жертвою промислової кризи.

Показує ся тепер, що румуньске правительство в супереч ширеним зразу вістям від самого початку забрало ся енерґічно до усмиреня заворушень. У всіх місцевостях північної Молдави, на всіх зелізничих стациях, на улицях міст, всюди розльоковане войско. Патрулї ходять по дорогах, пильнують зелізничих шляхів, супроводжують особові і курієрскі поїзди. Тому то устають тут заворушеня а пересувають ся на полудне Румунії: на Волощину. З заворушень користають всякі найгіршого рода суспільні шумовини, котрі лучать ся в ватаги опришків і нападають та мордують, де лиш можуть. Навіть обрабовують селян. До тих розбійничих ватаг, котрі ведуть своє ремесло під селяньскою фірмою, прилучують ся хуліґани з Росиї. Тим дасть ся пояснити, що як доносять, заворушеня вже починають перекидати ся на росийский бік. На Волощині селяньский рух має дуже грізний характер. Знищено вже сотки боярских дібр, покалічено а навіть помордовано богато властителів без огляду на то, якої они народности. Навіть в королівских землях вибухли вже заворушеня. — Всї дотеперішні вісти о заворушенях походять з односторонного жерела і треба їх обережно принимати. Доказом того суть відзиви румуньских ґазет. Ото закидують они австрийскій а головно віденьскій прасї тенденцийність в представленю румуньских подій а разом з тим поясняють, як не можна ліпше, причини тої тенденцийности. Именно всї вісти, які до австрийских часописий дістали ся про заворушеня в Румунії, фабрикує бувший посол з Черновець, др. Штравхер, за посередництвом „Czernowitzer Allgemeine Zeitung". А сам др. Штравхер єсть зятем Фішера, голови найбільшого земельного трусту в Румунії. Румуньскі ґазети пишуть, що мають докази, що селяни нїгде не звертали ся против Жидів, яко таких, лише о стілько, о скілько ті Жиди арендували землї і визискували селян до неможливости. І так пр. в громаді Ольтенешті збунтовані селяни прийшли до місцевого лікаря, др. Московина, Жида і так єму сказали: „Пане доктор! Ви не бійте ся нічого. Ми ручимо за вас а як буде треба, то заслонимо вас своїми тілами. Але — позвольте нам прогнати з села арендаря". Знаменним єсть і то, що селяни всюди ставляють однакові жаданя; именно жадають

---

48)

Пан Лєкок.

З француского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Небавком вийшов Май з крамниці в тім самім одїню. Ішов чомусь непевним кроком, а на єго лици пробивав ся такий страх як у потапаючого, котрого не може удержати тота дошка, котрої він зловив ся.

— Що такого стало ся? — хотів би був Лєкок знати. Довгим свистом дав знати свому товаришеви, що полишає єму погоню, а коли у відповіди роздав ся такий самий свист, зайшов він до крамниці.

Крамар стояв ще за своїм столом; Лєкок не запускав ся в довгу балаканину, лиш вийняв свою відзнаку поліцийну і спитав коротко:

— Чого хотів той чоловік, що саме тепер вийшов звідси?

Крамар змішав ся і відповів:

— То якась ціла істория.

— Розповіджте менї її! — приказав Лєкок, здивований тим, що крамар так змішав ся.

— Розкажу вам охотно. Може яких дванайцять днів тому назад приходить до мене якийсь чоловік. Він мав якийсь пакунок під пахою і каже до мене, що з припорученя якогось свого земляка, котрого менї назвав, хотів би щось зі мною довірочно поговорити.

— Ви Альзатець?

— Так. Отже іду з тим чоловіком до шинку тут на розї, він каже дати фляшку доброго вина, а коли ми випили по одній, питає він мене, чи не взяв би я якийсь пакунок, котрий він хоче лишити у мене, аж прийде єго свояк і відбере. Щоби не було ніякої помилки, то той єго свояк скаже менї якісь слова, по котрих я єго зможу пізнати. Я тому як стій відмовив. Якраз минувшого місяця був би я за подібну чемність мало що не попав ся в карний процес за укриванє крадених річий. Не маєте понятя, як той чоловік почав тоді гнївати ся. Старав ся всїлякими способами намовити мене до того, обіцював навіть гарну суму за мої труди. То лиш ще збільшило моє недовірє і я упер ся при своїм.

— І що дальше?

— Що дальше? Той чоловік заплатив за фляшку і пішов. Я вже й забув був на тоту історию, як в сїй хвили входить инший чоловік і питає мене, чи єго свояк не лишив тут якогось пакунка а при тім зачинає щось плести, говорить нїби на знак якісь слова. Коли я єму сказав, що не маю нічого, то він аж побілів як стїна і я гадав, що він зімліє. В менї відозвало ся знов підозрінє. А коли він менї предложив, щоби я купив собі у него его одїнє — ну, то я єму зараз сказав, нехай собі іде до лиха.

То все було дуже ясне.

— А якже виглядав той єго свояк, що перед чотирнайцяти днями був у вас? — спитав Лєкок.

— То був досить грубий чоловічок з добродушним червоним лицем і сивими пабородами. Я би єго напевно зараз пізнав.

— Спільник!

— Як кажете?

— Вам з того нічо не прийде. Дякую вам, спішу ся. Зайду ще до вас. Бувайте здорові.

Лєкок не побув і пять мінут в крамници тандитника; але коли вийшов, то Май і батько Абсент вже були щезли. Але то нічо не значило. Они умовили ся були, що на случай коли би мусїли оба розлучити ся, то той, що ішов би слідом за Маєм, мав у певних відступах робити на стїнах домів крейдою стрілки, по котрих кінчику другий міг би пізнавати, в котру сторону єму йти.

І дійстно зараз на третім домі від краму тандитника можна було побачити стрілу, котра показувала на горішний конець улиці Сен Жака. Лєкок занепокоєний пустив ся в ту сторону. Єго ранїшна певність побіди захитала ся тепер досить значно. Тепер була вже певна річ, що той загадочний спільник убийника, котрого не можна було відшукати, був так обачний, що мав на оцї навіть неймовірний случай втечі.

Що могло бути в тім пакунку? — думав собі Лєкок. Без сумніву якісь річи до перебираня, гроші, фальшиві папери або паспорти. Спільникови не удала ся єго просьба у тандитника, але він не з тих, що при першій неудачі готові всего відречи ся. Він зовсім певно взяв ся до инших способів. Але як би то довідати ся і знівощити їх?

Лєкок мусїв знову оглянути ся за стрілами і небавком знайшов кілька; втікач перей-

они, щоби могли винаймати собі землю з виключенєм посередників і щоби їм дано спроможність купувати землю на власність за сплатою річними ратами.

Француский посол Реньоль предложив вчера марокканьскому правительству француські жаданя з причини убитя Мошампа і инших нападів і нарушень договору, за які Франция не одержала доси ніякої сатисфакциї. Посол жадав обезпеченя европейских кольоній перед нападами населеня і зробив правительство Марокка відвічальним за ті напади. Правительство не дало доси відповіди на ті жаданя. — Француский президент міністрів Клемансо і міністер війни Пікар виїздять в суботу до Іспанії.

Новинки.

Львів, дня 29-го марта 1907.

— Іменованя і перенесеня. Є. Вел. Цїсар іменував радника Намістництва у Львові, Северина Баньковского, радником Двору; надав титул і характер радника Двору старості в Тарнові, Дунаєвскому; іменував радниками Намістництва старостів: ґр. Старженьского в Подгуржу, ґр. М. Дідушицкого в Бережанах і А. Ґродского у Львові. — П. Міністер справедливости перенїс ад'юнктів судових: Ів. Рибачка з Микулинець до Боринї, Кар. Ковальского з Радимна і дра Йос. Зґуральского з Бродів обох до Львова; іменував ад'юнктами авскультантів: Йос. Бадецкого в Угнові, Ів. Коптюха в Микулинцях, Володисл. Павлї'го в Бродах, Фелїкса Руцїньского в Радимнї.

— Надане презенти. Ц. к. Намістництво надало о. Михайлови Фецици, гр. кат. парохови в Новици, презенту на опорожнену гр. кат. парохію цїсарского надаля в Баници.

— Дрібні вісти. На будову руского театру у Львові зложено в січни с. р. 1.586 кор. 41 с., а в лютім 486 кор. 66 с. Разом зложено на ту ціль 192.162 кор. 76 с. — Межи Пивничною а Мушиною вискочило із шин дня 22-го с. м. пять ваґонів поїзду тягарового. При тій пригоді не було ніякого нещастя, лиш настала перерва в руху на 24 годин. — Видко, що надійшли сьвята, бо у Львові вчера від полудня до вечера було 11 огнів коминових, а декотрі були навіть досить грізні. Сторожа пожарна, розривана на всї боки, ледви могла дати собі раду. — З Черновець втїк тамошний купець Кароль Мінцер, наробивши довгів на 200.000 К і позаривавши людий в инший мантїйский спосіб. За банкротом і мантїєм розписано стежні листи.

— Заметіль. Підчас коли у нас у Львові вже другий красний весняний день, то на Поділю мете видко снїгом як серед зими, коли аж треба було здержати рух на зелїзницях. Із Станиславова доносять іменно: З причини заметелий снїгових здержано рух на льокальних зелїзницях Вигнанка-Іване пусте і Тересин-Скала з днем 28 с. м. аж до відкликаня.

— Ще про катастрофу при ул. Жовківскій. Стара рудера, що оногди завалила ся, забрала й одно житє людске. Жертву катастрофи, стару служницю, християнку, видобуто вчера по четвертій годині по полудни. Була она вкрита поломаними дошками, на її голові лежав великий бальок, а побіч неї перевернений зелїзний горнець, зваляний кровю. Нещаслива мала одну руку витягнену в гору і держала в ній сьвічку. Здає ся, що спадаючий бальок вдарив нещасливу в голову так сильно, що голова розпукла ся і кров вибігла аж крізь ухо. Тїло убитої відставлено до заведеня судової медицини.

Як називала ся убита, нїхто не знає. Навіть її службодавець не знає того, каже, що забув. Убита служила у него через сїм лїт. Свого часу мельдував він її на поліциї, але відтак она загубила книжочку службову, а він забув її прізвище. Лиш якась сторожиха з Замарстинівскої улицї, до котрої убита часом заходила, а раз ходила з нею на Кальварию, знала, що убитій було на імя Марія. В критичній хвили стояла нещаслива при кухни, а коло неї були дїти її службодавців. Дїти побачили, що із стелї зачинає сипати ся тинк і втекли зараз до сусїдної комнати та кликали туди й служницю; але она усьміхнула ся, махнула рукою і лишила ся на місци. За хвилю завалила ся стеля. Дїти виратували ся, бо комната, до котрої втекли, позістала ненарушена.

З трох виратуваних жертв катастрофи найгірше потерпіла Пельцова, котра має дуже потовчену ногу і руку, а відтак хлопець Лейзор Ашкеназе, котрий має зранену голову з двох сторін. Пельцова, жінка фактора, котра часто западала на здоровлю, розповідає, що в критичній хвили стояла в своїм помешканю на першім поверсї побіч кухнї разом з донькою. В сусїднїй комнатї був Ашкеназе з матірю. Нараз зачало сипати ся вапно із стелї, роздав ся лоскіт і в помешканю погасли дві лямпи. Що відтак стало ся, она вже не знає. Матїр Ашкеназого вискочила тоді до сїний, а син впав під стіл. Пельцова з донькою впали під стїну і лиш длятого остались при житю, що стеля впала одним боком а другим над ними задержала ся на стїнї. Всї трое лежали так засипані серед темноти і пороху майже цїлу годину, аж їх видобула сторожа пожарна.

— Нещаслива пригода. В Прошовій, тернопільского повіта, стала ся при відгортаню снїгу на зелїзници така пригода: Робітник Федько Підлїсний, лїт 16, підчас пополудневого відпочинку лишив ся на шляху і там очевидно заснув. Надходячий поїзд покалїчив его так тяжко, що він по відвезеню до тернопільского шпиталю помер там до чотирох годин.

— Передсьвяточні крадежі. З нагоди надходячих лат. сьвят почали увихати ся по місті не лиш місцеві злодії, але й богато чужих, котрі з нагоди сьвята приїхали в гостину до Львова. Правда, що львівска поліция отворила для тих непрошених гостий свій безплатний готель, та вже й споро з них там умістила, але свої домашні тим зухвалїйше увихають ся, бо купуючі навіть в склепах не суть від них безпечні. Якийсь з тих панів злодіїв вкрав вчера в склепі п. Солецкого при ул. Батория ч. 2 пані Фел. Лїсневичевій полярес з сумою 29 К і двома золотими перстенями вартости 24 К.— В склепі „Народної Торговлї" підчас ранного торгу вкрадено знов слузї Анї Тузнович кіш з цїлим закупном вартости 12 К.

— Дирекция Краєвого Союза Кредитового завідомляє Вп. членів стоваришеня, що на підставі рішеня загальних зборів з 25 н. ст. марта с. р. дивіденду пятьпроцентову від удїлів членьских за рік 1906 виплачує до кінця року 1907, так як дивіденди не підняті до кінця сего року будуть дописані до удїлів дотичних членів по мисли §. 26 статуту.

— Самоубийство. В Чорткові відобрав собі дня 26 с. м. житє Тома Чекаловский, лїт 25, властитель кількадесять-морґової посілости на Вигнанці коло Чорткова. Причиною самоубийства мала бути після одних нещаслива любов, після других тота обставина, що Чекановский позбув ся свого майна в той спосіб, що зробив умову з якимсь адвокатом, котрому віддав свій фільварок з тим, щоби той виплачував єму аж до смерти по 160 К місячно. Угоду зроблено судово, Чекановский зрік ся майна а адвокат сплатив за него довги в сумі 5.000 К а крім того заплатив три рази по 160 К.

Телеґрами.

Будапешт 29 марта. Міністер торговлї Кошут перебув ніч з середи на четвер дуже неспокійно; вчера в день настало поліпшене.

Станиславів 29 марта. Рух товаровий на части шляху Потутори-Тернопіль заведено на ново з нинїшним днем а рівночасно знесено пересїдане подорожних при поїздах особових межи Потуторами а Кривим.

Петербург 29 марта. Арештовано тут 100 осіб, як зачувати з мотивів полїтичних.

шов був через бульвар Сен Мішель та завернув в улицю Мосїє-ле-Пренс.

Одно мене успокоює — думав собі Лекок — а то, що Май заходив до тандитника і що він був так змішаний, коли довідав ся, що той чоловік не мав нїчо єму передати. Отже той спільник повідомив его о тім, що могло би було стати ся, але о тім, що то не удало ся, вже не міг. Мій чоловік мусить тепер спускати ся на власну поміч... звязь з его спільником перервала ся. Розходить ся тепер о то, щоби не допустити до нової звязи.

Лекок тїшив ся тепер дуже з того, що перепер, щоби Маєви дали втечи. Ідучи відтак дальше за стрілами, зайшов він аж до Одеону. Тут нараз знаки скінчили ся, але він побачив батька Абсента перед виставою якоїсь книгарні, як він там нїби з цїлою увагою придивляв ся якійсь ілюстрованій ґазеті. Незамітно приступив він до свого товариша і спитав:

— Ну? А Май де?

— Он там! — сказав старий, показавши очима на присїнок поганого будинку.

І дійстно, Май сидів там на камінних сходах, підперши голову і спершись лїктями на колїна. Сидів чогось дуже засумований. Без сумнїву уважав ся в сїй хвили за страченого. Що мав почати з собою, сам один без сотика в кишени серед величезного Парижа? Знав на певно, що він під дозором, що за ним слїдять на кождім кроцї, що єго тайну відкрили би при найменшій пробі, як би він хотїв зійти ся зі своїм спільником, аби дати єму знати. А єго тайна була єму дорожша як житє.

Лекок придивляв ся довго тому нещасливому чоловікови, котрого мимо всего шанував і подивляв, а відтак звернув ся до свого старого товариша і спитав:

— Що він робив по дорозї?

— Заходив може до яких пятьох тандитників. Наконець зачепив якогось похатника, котрого стрітив з лахами на плечах; але видко не могли згодити ся.

Лекок покивав многозначно головою.

— Видко, батьку, що межи теориєю а практикою єсть велика пропасть. Маємо перед собою чоловіка, котрого всї уважали за бідачиска, за нужденного акробата, котрий умів знаменито розповідати про свою долю. Тепер він вільний а той нїби волоцюга не знає, як продати тото одїнє, що носить на собі...

Лекок тут урвав; Май встав і пішов не дальше як на десять кроків попри них. Був блїдий як труп, дуже пригноблений а в очах его пробивав ся неспокій. Може й думав собі, чи не лїпше було би вернути назад до вязниції. Але небавком обтряс ся з того пригнобленя, очи єму засьвітили ся, випростував ся завзято, перейшов через площу та зайшов на ул. Старої Комедиї. Ішов жваво як чоловік, що видить ясно якусь цїль перед собою.

— Хто знає, куди він тепер іде! — шепнув батько Абсент.

— Я знаю! — відповів Лекок. — А тепер вас покину, бо хочу єму зробити прислугу. А може я помиляю ся, то на всякий случай робіть всюди стрілки. Як би наш чоловік не пішов до Марієнбурґскої гостинниці, то буду з сего місця іти знову слїдом за вами.

Якраз переїзджала порожна дорожка; Лекок вскочив до неї і казав завезти ся на півнїчний дворець; щоби не тратити богато часу, заплатив вже по дорозї за їзду а із своего записника виймив якийсь папір, з котрого задумав зробити ужиток. Ледви що віз станув на двірци, як Лекок вже вискочив з него і побіг чимскорше до готелю. Як за першим разом застав він тут паню Мільнер на кріслї перед кліткою, як она учила неутомимо свою птичку вимавляти кілька нїмецких слів:

— Камілля! Де єсть Камілля?

На вид якогось чоловіка з улицї, що влїз до готелю, не уважала господиня готелю потрібним хоч би лиш рушити ся з місця.

— Чо вам треба? — спитала она не конче ввічливо.

— Я був нинї у мого вуйка — сказав Лекок і поклонив ся при тім низенько — що єсть возьним при суді, а він недужий на ревматизм і не може рушити ся, та просив мене, щоби я отсе письмо заніс до вас. То завізване до слїдчого судиї, щоби ви там зараз ставили ся.

(Дальше буде).

Петербург 29 марта. Директор департаменту справ духовних чужих віроісповідань, Владиміров виїхав до Риму в цїли переговорів з Папою. Після чутки, подорож тота єсть в звязи зі справою призволеня правительства на іменоване католицкого митрополита в російскій державі.

Букарешт 29 марта. (Аґ. Рум.) Обі палати ухвалили закон уповажняючий правительство до заведеня стану облоги у всїх місцевостиях, в котрих було би то конечним для заведеня спокою. Відтак президент міністрів відчитав королївске відручне письмо закриваюче сесию. В письмі тім сказано, що парлямент дав знов доказ, що всї сили народу, коли вітчина єсть в труднім положеню, забувають на всякі спори, щоби злучити ся в сповненю обовязків супротив вітчини. Засїданє закрито серед окликів: Най жиє Румунія! Най жиє король!

Букарешт 29 марта. (Аґ. Рум.) На Молдаві настав спокій. Префекти об'їздають повіти в цїли успокоєня умів. Взагалї ріжницї межи селянами а властителями маєтностий залагоджує ся в спосіб угодовий, при чім префекти виступають в роли мирових судиїв. В Мунтенї (на полудни від Яс), де пізнїйше вибухли розрухи і прибрали анархістичний характер, виступлено енерґічно против палїїв. Ватаги тоті не могли нїгде оперти ся войску; що правда атакували войско, але звичайно втїкали, коли войско зачало стріляти. Найлютїйша була революция в округах Телеорман і Олту (над болгарскою границею). В сім посліднім окрузї, в котрім спалено кілька обшарів двірских, ужито артилериї; так само в місцевостях Вієро, Одівія і Станеште округа Власка (недалеко Букарешту). Там убито і поранено богато осіб. В окрузї Валцеа спалено кілька дворів, в Долю кілька маґазинів збіжа. Бувало й так, що селяни боронили дворів від палїїв. Успокоєнє настає щораз більше в округах Долю, Власка, Вуцео і Прагова. В округах Дімбовіца і Рімніц-сарат спокій зовсїм заведено. Не донесено о нїякім случаю, в котрім би войско не слухало даних єму приказів.

Ревль 29 марта. (П. Аґ.) Поліция арештувала комітет революцийний боєвої орґанїзациї, зложений з 10 осіб. Крім оружия і муницї, черенок друкарских і революцийної лїтератури, знайдено також стрихнїну і кулї наповнені тою отруєю як також плян роздїлу зрабованих гроший, обнимаючий цїлу державу. Після того пляну з квот до 1000 рублїв мають боєві орґанїзациї революцийні одержувати $^3/_{10}$ з квот до 10.000 рублїв $^6/_{10}$ а з квот до 10.000 рублїв $^2/_3$, останок припадає членам орґанїзациї. Теперішне арештованє єсть в звязи з арештованєм редактора одної з лотиских часописий в Дорпатї.

Господарство, промисл і торговля.

— Товариство взаїмного кредиту „Днїстер“. На квартальнім засїданю Ради надзираючої Товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“ дня 14 марта с. р. предложила Дирекция звіт і білянс Тов. взаїмн. кредиту „Днїстер“, з котрого видко дальший розвій. Товариство числить 4.331 членів з 4803 декларованими удїлами на суму 244.650 К. Сума вкладок виносить на 2.181 книжочках 2,561.541 К 81 сот., в протягу 1906 року вложило 2.575 сторін 1,427.083 К, виняло 1.750 сторін 938.469 К. Позичок на скрипти єсть 3.424 на суму 2,278.993 К, з того 4.289 скриптів в сумі 2,235.322 К інтабульованих. Позичок на векслї єсть 317 на суму 233.641 К. В протягу 11 лїт удїлено вже 7.843 позичок на 5,847.046 К. Сплата позичок відбувала ся дуже правильно, залягало 226 довжників з квотою 17.025 К (менше як 1 прц. суми позичок), з того було 11 рат залеглих з року 1905, прочі з послїдного р. 1906, — давнїйших залеглостий нема.

Рада надзираюча приняла оба справозданя Дирекциї і Комісиї ревізийної і ухвалила: а) щоби з надвижки в Товаристві обезпечень в сумі 298.134 К призначити по мисли статута 59.627 К до фонду резервового, 201.727 К 75 сот. на звороти для членів (по 10% від їх премиї); 2.000 К на добродїйні цїли, решту 34.779 К 25 с. до фонду специяльного на звороти; б) щоби з зиску Товариства кредитового в сумі 18.847 К 10 с. по мисли статута призначити: 3.500 К до фонду резервового, — 9.968 К 14 с. на дивиденди від удїлів членьских по 6%, 4.000 К на публичні добродїйні цїли, а решту 1378 К 96 с. перенести на рахунок слїдуючого року.

Дальше роздїлила рада 3.000 кор. з Товариства кредитового на добродїйні цїли, а то: для Шкільної помочи у Львові і Сокали 100 кор., в Станиславові і Коломиї по 75 кор., в Самборі, Снятинї і Чернівцях по 50 кор.; для селяньских бурс: в Бережанах 200 кор., в Перемишли і в Яворові по 100 кор., в Турцї, Стрию і Станиславові по 50 кор. — Бурсам Товариства педаґоґічного у Львові 300 кор., в Станиславові і Заліщиках по 100 кор., в Коломиї 50 кор., Руско-укр. Бурсї в Бродах 100 кор., обом бурсам в Новім Санчи по 75 кор., Бурсї в Ярославі 100 кор., Бурсї ремісничій в Станиславові 50 кор., Бурсї „Просьвіти“ в Золочеві 100 кор., Бурсї Тов. „Труд“ у Львові 100 кор., Бурсї Тов. „Жизнь“ у Львові 100 кор., Товариству сьв. Кирила в Перемишли 50 кор., Руским Захоронкам у Львові 200 кор. в Станиславові 100 кор. і на приватний женьский Семинар СС. Василиянок в Яворові 250 кор.

Опісля порішила Рада скликати звичайні загальні збори на день 9 мая 1907.

Наконець внесла Дирекция, щоби від 1 цьвітня 1907 піднести платні урядників всїх ранґ, а також ад'юта кваліфікованих практикантів і діюрпа. Від року 1900 товариство що року поправляло положенє своїх урядників, в році 1901 був признаний на 1 рік додаток дорожняний, в р. 1902 піднесена стала платня, в р. 1903 піднесений додаток кватировий на $^1/_4$%, в р. 1906 на $^1/_3$% сталої платнї, в роках 1904, 1905 і 1906 роздало товариство одноразово більші суми цїлому персоналеви. Коли тепер дорожня загально збільшила ся, а сили обох Товариств позваляють знов поправити сталі побори урядників, ухвалила Рада надзираюча одноголосно на внесок Дирекциї піднести знов платнї і кватирове всїх урядників. Заразом заіменувала Рада надзираюча урядниками Товариства в X ранзї (асистентами III кл.) практикантів: Миколу Бучацкого, Сидора Винникова і Андрія Федора — і посунула п. Кл. Воляньского, референта Товариства кредитового, до IV ранґи урядників.

В наслїд тої ухвали виносять тепер побори урядників: 1 секретаря 4666 К, 2 урядників по 4.033 К, 1 урядника 3.733 К, 2 урядників по 3.466 К, 1 урядн. 3.200 К, 1 урядн. 3.233 К, 1—2.933 К, 1—2.846 К, 2 по 2.666 К, 4 по 2.520 К, 3 по 2.400 К, 5 по 2.300 К, 7 по 2.180 К, — і 3 сталі помічники канцелярийні по 1.733 К.

НАДІСЛАНЕ.

Прошу прислати **3 К 60 с.** а вишлемо Вам:

1. Житє сьвятих — оправлене.
2. Добряньского Объясненіє служби Божої.
3. Справа в селї Клекотинї.
4. Сьпіванник церковний під ноти.
5. Унія церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В книгарни коштують ті книжки **7 корон 60 с**

Адреса: Антоній **Хойнацкий**, книгар
Львів, ул. Арсенальска ч. 6.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^1/_5$ до $^{30}/_9$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Сколього ($^1/_5$ до $^{30}/_9$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск. Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).